

Sygn. akt I C upr 440/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękaraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z/s w W.

przeciwko Ł. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Ł. P. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z/s w W. kwotę 1.056 zł (tysiąc pięćdziesiąt sześć złotych) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym za okres od dnia 03.09.2015 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. odnotować,
2. kal. 21 dni,

02.11.2016r.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z/s w W. (uprzednio powodowie P. K. i M. K. prowadzący spółkę cywilną (...).C.) wniosła w dniu 09 października 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu Ł. P. o zasądzenie na jej rzecz nakazem zapłaty kwoty 1.106 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi za okres od dnia 03.09.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jej rzecz kwoty 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że prowadzi serwis pożyczkowy dostępny pod adresem internetowym www.netgotowka.pl. (...) udziela niewielkich pożyczek krótkoterminowych (np. 500zł, 700 zł) na okres od 2 do 6 tygodni. Na stronie internetowej spółki znajdują się informacje odnośnie warunków, na jakich udzielane są pożyczki. W zakładce „wzory dokumentów” znajduje się wzór umowy, regulamin, tabela opłat i prowizji oraz formularz informacyjny. Przed zaciągnięciem pożyczki klient może zapoznać się z ww. dokumentami. Zaciągnięcie pożyczki w serwisie wiąże się z następującymi opłatami po stronie pożyczkobiorcy (zgodnie z tabelą opłat i prowizji):

- opłata jednorazowa 0,01 zł – bezzwrotna opłata związana z weryfikacją konta bankowego i danych klienta rejestrującego się na portalu N.;

W zależności od długości trwania pożyczki:

- opłata jednorazowa – prowizja za udzielenie pożyczki na okres 2 tygodni – 16 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty;

- opłata jednorazowa – prowizja za udzielenie pożyczki na okres 3 tygodni – 20 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty;

- opłata jednorazowa – prowizja za udzielenie pożyczki na okres 4 tygodni – 24 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty;

- opłata jednorazowa – prowizja za udzielenie pożyczki na okres 5 tygodni – 28 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty;

- opłata jednorazowa – prowizja za udzielenie pożyczki na okres 6 tygodni – 32 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty.

Stopa oprocentowania pożyczki wynosi 0 %.

Zgodnie z 4 pkt 2 umowy pożyczki gotówkowej oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego wynosi 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP (aktualnie 10 % w skali roku), liczone od pierwszego dnia po terminie spłaty pożyczki. Wysokość odsetek maksymalnych ustalona została zgodnie z art. 359 § 3 Kc.

Strona powodowa twierdziła, że spełniła wszystkie wymogi ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim, w szczególności z art. 13 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy. Każdy pożyczkobiorca przed zawarciem umowy pożyczki jest informowany o kosztach związanych z jej zaciągnięciem takich jak prowizja, odsetki od nieterminowej spłaty zadłużenia, koszty monitów, a strona powodowa nie obciąża pożyczkobiorców żadnymi ukrytymi kosztami. Pobierana przez stronę powodową kwota jednorazowej prowizji w wysokości od 16 do 32 % jest zgodna z obowiązującymi przepisami, gdyż żadna ustawa, w tym ww. ustawa o kredycie konsumenckim, nie ogranicza wysokości prowizji za udzielenie pożyczki (został zniesiony wcześniej obowiązujący limit 5 % kwoty pożyczki).

Po udzieleniu klientowi pożyczki strona powodowa przesyła na adres e-mail pożyczkobiorcy dokumenty, z których treścią klient był zobowiązany zapoznać się przed zaciągnięciem pożyczki tj. umowę pożyczki, regulamin, tabelę opłat i prowizji oraz formularz informacyjny. Fakt zapoznania się z ww. dokumentami pożyczkobiorca potwierdza na stronie internetowej powodowej spółki. Pożyczkobiorca ma możliwość odstąpienia od umowy pożyczki w ciągu 14 dni od jej zawarcia.

W niniejszej sprawie pozwany w dniu 22.07.2015 r. złożył w serwisie (...) wniosek o pożyczkę. Pozwany w celu potwierdzenia otrzymywanych dochodów, załączył do wniosku plik wygenerowany z bankowości internetowej potwierdzający otrzymywanie dochodu w wysokości umożliwiającej spłatę pożyczki. Ponadto pozwany wykonał ze swojego konta bankowego przelew weryfikacyjny na kwotę 0,01 zł (zgodnie z tabelą opłat i prowizji) na konto serwisu (...), dzięki któremu zostały potwierdzone dane pozwanego: imię, nazwisko, adres zameldowania oraz numer konta bankowego. Przed podjęciem decyzji kredytowej strona powodowa sprawdziła za pomocą systemu informatycznego historię kredytową i informacje gospodarcze dotyczące zobowiązań pozwanego w: Biurze (...) SA, (...) Banków (...), Biurze (...) SA, Krajowym Rejestrze Długów (...) SA oraz Rejestrze Dłużników (...) SA.

W dniu 22.07.2015 r. strony zawarły w formie elektronicznej umowę pożyczki na kwotę 800 zł z obowiązkiem spłaty do dnia 02.09.2015 r. kwoty 1056 zł. Pozwany działając jako pożyczkobiorca złożył w serwisie internetowym N. oświadczenie woli, w wyniku którego doszło do zawarcia ww. umowy.

Strona powodowa wskazała, że na dochodzoną kwotę 1.106 zł składają się (zgodnie z zaakceptowaną przez pozwanego treścią tabeli opłat i prowizji) następujące kwoty:

- 800 zł kwota udzielonej i wypłaconej pożyczki;
- 256 zł tytułem jednorazowej prowizji za udzielenie pożyczki (32 % kwoty pożyczki), naliczanej w momencie udzielenia pożyczki, a płatnej w dniu spłaty pożyczki;
- 10 zł tytułem opłaty za monit SMS dla przeterminowanej pożyczki,
- 10 zł tytułem opłaty za monit e-mail dla przeterminowanej pożyczki,
- 10 zł tytułem opłaty za drugi monit e-mail dla przeterminowanej pożyczki,
- 20 zł tytułem opłaty za ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty wysłane listem poleconym.

Strona powodowa w dniu 22.07.2015 r. przelała na wskazane przez pozwanego konto bankowe kwotę zaciągniętej pożyczki tj. 800 zł.

Do dnia wskazanego w umowie tj. 02.09.2015 r. pozwany nie spłacił zadłużenia. Pismem z dnia 16.09.2015 r. powodowie wezwali pozwanego do dobrowolnej spłaty zaciągniętej pożyczki (w ciągu 14 dni od odebrania wezwania). Pozwany do dnia wniesienia pozwu do sądu nie spłacił zadłużenia.

Po wydaniu przez ww. Sąd nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 28 października 2015 r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł sprzeciw od tego nakazu oraz wniosek o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych. Jednocześnie pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powodów zwartym w pozwie i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu na tej zasadzie kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 01 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej jako sądu właściwości ogólnej pozwanego.

Po przekazaniu sprawy do tut. Sądu strona powodowa w piśmie z dnia 15.06.2016 r. podtrzymała swoje stanowisko w całości.

Na rozprawie w dniu 28.06.2016 r. i w piśmie z dnia 25.07.2016 r. pozwany również podtrzymywał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie a ponadto podniósł, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na rzekome zarejestrowanie się pozwanego w jej serwisie internetowym i złożeniu wniosku o jakąkolwiek pożyczkę. Pozwany zaprzeczył że przedstawione dowody potwierdzają jego dane osobowe, fakt zawarcia pożyczki oraz fakt jego otrzymania. Pozwany podniósł, że ponieważ od kilku już lat Krajowa Izba Rozliczeniowa nie weryfikuje w ogóle danych osobowych podanych w przelewie, a systemy bankowe sprawdzają jedynie numery kont, to stanowi to pole do nadużyć i dezawuuje wartość dowodową przedstawionych przelewów. Pozwany powołał się przy tym na artykuły internetowe o przypadkach oszustw internetowych w zakresie zaciąganych pożyczek przez internet. Pozwany zaprzeczył, aby zawarł umowę pożyczki oraz by dokonał przelewu weryfikacyjnego na 1 grosz, podnosząc też że przedstawiony wyciąg z konta z przelewem pensji pozwanego dotyczy innego konta niż konto z którego pozwany dokonał rzekomej weryfikacji swojej osoby. Pozwany zaprzeczył też faktowi otrzymania pożyczki oraz że strona pozwana nie wykazała procedury rejestracji w jej serwisie, nie przedstawiła wniosku o zawarcie umowy i jej zawarcia oraz zaprzeczył też, że został mu przedstawiony regulamin, który on zaakceptował. Pozwany podniósł, że wszelkie nowe twierdzenia i dowody w powyższym zakresie, które strona powodowa winna była przedstawić od razu, powinny zostać uznane za spóźnione i jako takie pominięte na zasadzie art. 217 § 2 Kc

Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił roszczeniu strony powodowej, że nie zasługuje ono na ochronę i uwzględnienie ze względu na nadużycie przez nią prawa podmiotowego, polegające na lichwiarski charakter pożyczki, gdyż rzeczywiste oprocentowanie rzekomej pożyczki wynosi ponad 1000 % rocznie.

W ustosunkowaniu się do takiego stanowiska pozwanego strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, podnosząc m.in. sprzeczność stanowiska pozwanego z przedłożonymi przez stronę powodową dokumentami i zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz zaprzeczając lichwiarskiemu charakterowi pożyczki udzielonej pozwanemu.

Sąd ustalił ponadto w sprawie następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 22.07.2015 r. złożył w serwisie (...) wniosek o pożyczkę. Pozwany w celu potwierdzenia otrzymywanych dochodów, załączył do wniosku plik wygenerowany z bankowości internetowej potwierdzający otrzymywanie dochodu w wysokości umożliwiającej spłatę pożyczki. Ponadto już uprzednio pozwany wykonał ze swojego konta bankowego przelew weryfikacyjny na kwotę 0,01 zł na konto serwisu (...), w celu potwierdzenia danych pozwanego: imię, nazwisko, adres zameldowania oraz numer konta bankowego.

Dowód: - bankowe potwierdzenie otrzymania przez stronę powodową od pozwanego przelewu weryfikacyjnego z dnia 08.04.2015 r. – k. 36

- bankowe potwierdzenie otrzymania przez pozwanego przelewu wynagrodzenia od pracodawcy z 29.06.2015 r. – k.37

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie pożyczki strona powodowa przesłała na adres e-mail pożyczkobiorcy dokumenty, z których treścią pozwany był zobowiązany zapoznać się przed zaciągnięciem pożyczki tj. umowę pożyczki, regulamin, tabelę opłat i prowizji oraz formularz informacyjny. Fakt zapoznania się z ww. dokumentami pozwany miał obowiązek potwierdzić na stronie internetowej powodowej spółki. Pozwany miał możliwość odstąpienia od umowy pożyczki w ciągu 14 dni od jej zawarcia. Następnie, w tym samym dniu 22.07.2015 r. strony zawarły w formie elektronicznej, w serwisie internetowym N., umowę pożyczki kwoty 800 zł na 6 tygodni z obowiązkiem spłaty do dnia 02.09.2015 r. łącznej kwoty 1056 zł (z prowizją w kwocie 256 zł).

Zaciągnięcie pożyczki w serwisie wiązało się z jednorazową opłatą (prowizją) po stronie pożyczkobiorcy (zgodnie z tabelą opłat i prowizji) wynoszącą 32 % kwoty wnioskowanej pożyczki, która to kwota powiększa kwotę do spłaty.

Stopa oprocentowania pożyczki udzielonej pozwanemu wynosiła 0 %.

Zgodnie z 4 pkt 2 umowy pożyczki gotówkowej udzielonej pozwanemu oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego wynosiło 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP (aktualnie 10 % w skali roku), liczone od pierwszego dnia po terminie spłaty pożyczki.

Strona powodowa w dniu 22.07.2015 r. przelała na wskazane przez pozwanego konto bankowe kwotę zaciągniętej pożyczki tj. 800 zł.

Dowód: - wydruk z systemu informatycznego umowy pożyczki z dnia 22.07.2015 r., wraz z załącznikami: regulaminem pożyczki gotówkowej, tabelą opłat i prowizji, formularzem informacyjnym dotyczącym kredytu informacyjnego – k. 38-45

- bankowe potwierdzenia przelania kwoty pożyczki w dniu 22.07.2015 r. na konto pozwanego – k.46

Upřednio, w ramach tego samego serwisu pożyczkowego strony powodowej, pozwany w dniu 08.04.2015 r. otrzymał od strony powodowej inną pożyczkę w kwocie 700 zł, wpłaconą na ten sam – co w przypadku pożyczki z 22.07.2015 r. - rachunek bankowy, z którego pozwany dokonał najpierw przelewu weryfikacyjnego na kwotę 0,01 zł, a następnie na który została przelana mu w dniu 08.04.2015 r. kwota pożyczki 700 zł. Pożyczkę tę pozwany spłacił w dniu 08.06.2015 r. w łącznej kwocie 941 zł na rzecz strony powodowej z tego samego rachunku bankowego, który widnieje na bankowym potwierdzeniu otrzymania przez pozwanego przelewu wynagrodzenia od pracodawcy z 29.06.2015 r.

Dowód: - bankowego potwierdzenia przelewu - wypłata pożyczki w kwocie 700 zł na rachunek prowadzony na rzecz pozwanego – k. 87

bankowego potwierdzenia przelewu - spłata pożyczki w kwocie 941 zł z rachunku prowadzonego na rzecz pozwanego – k.88

- bankowe potwierdzenie otrzymania przez pozwanego przelewu wynagrodzenia od pracodawcy z 29.06.2015 r. – k.37

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej mierze zasadne.

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Zgodnie z ust. 2 pkt 1 tego przepisu za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 Kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie z art. 60 Kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Zgodnie z art. 6 Kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z art. 231 Kpc sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne).

W ocenie Sądu że strona powodowa wykazała zgodnie z art. 6 Kc wszystkie przesłanki istnienia swojego roszczenia wobec pozwanego z tytułu zawartej w dniu 22.07.2015 r. umowy pożyczki, natomiast pozwany nie wykazał ewentualnych okoliczności tamujących bądź niweczących roszczenie strony powodowej, do czego był procesowo zobowiązany również na podstawie ww. art. 6 Kc. W ocenie Sądu z ustalonego stanu faktycznego wynika bowiem w szczególności fakt zawarcia ww. umowy oraz wywiązania się przez stronę powodową z zobowiązań wynikających z niej, w szczególności wypłaty na rzecz pozwanego udzielonej kwoty pożyczki. Fakty te wynikają nie tylko ze wskazanej wyżej dokumentacji przedłożonej w toku procesu przez stronę powodową, lecz można je uznać za ustalone na podstawie domniemań faktycznych na zasadzie art. 231 Kpc.

W szczególności wskazać należy, że z powszechnie dostępnego adresu internetowego www.netgotówka.pl wynika, że strona powodowa prowadzi działalność gospodarczą w formie internetowego serwisu pożyczkowego. Serwis ten udziela niewielkich pożyczek krótkoterminowych (np. 500zł, 700 zł) na okres od 2 do 6 tygodni. Na stronie internetowej spółki znajdują się informacje odnośnie warunków, na jakich udzielane są pożyczki. W zakładce „wzory dokumentów” znajduje się wzór umowy, regulamin, tabela opłat i prowizji oraz formularz informacyjny. Przed zaciągnięciem pożyczki klient może zapoznać się z ww. dokumentami. Zaciągnięcie pożyczki w serwisie wiąże się z określonymi opłatami po stronie pożyczkobiorcy. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że strona powodowa przedstawiła dokumentację wskazaną w stanie faktycznym jako dowody (będącą w znacznej części dokumentami sporządzonymi na podstawie art. 7 ustawy Prawo bankowe a więc nie wymagającymi podpisu ani pieczęci) należy uznać za ustalone, że pozwany w istocie zarejestrował się w serwisie internetowym strony powodowej, złożył wniosek m.in. o pożyczkę z 22.07.2015 r. (w innym przypadku strona powodowa jako profesjonalny przedsiębiorca z pewnością nie przystąpiłaby do umowy pożyczki z pozwanym), następnie zawarł w dniu 22.07.2015 r. umowę pożyczki na kwotę 800 zł na warunkach określonych w tej umowie i regulaminie mającym do niej zastosowanie oraz że otrzymał od strony powodowej kwotę pożyczki zaciągniętej w dniu 22.07.2015 r., na co wskazuje też wykazany przez stronę powodową fakt, że już uprzednio, posługując się tymi samymi rachunkami bankowymi, zawarł u strony powodowej inną pożyczkę, którą zresztą – w odróżnieniu od kwoty pożyczki z dnia 22.07.2015 r. – spłacił. Dowodów na tę ostatnią okoliczność nie sposób – wbrew wnioskowi pozwanego – uznać za spóźnione w rozumieniu art. 217 § 2 lub art. 206 § 7 Kpc, gdyż niewątpliwie potrzeba ich powołania zrodziła się dopiero w toku procesu, w wyniku szczegółowego przedstawienia przez pozwanego swojego stanowiska, co nastąpiło dopiero pismem pozwanego z dnia 25.07.2016 r., a strona

powodowa przedstawiła te dowody niezwłocznie pismem z dnia 30.08.2016 r. w odpowiedzi na to pismo pozwanego. Ich dopuszczenie nie spowodowałoby też żadnej zwłoki w postępowaniu jako że były to dowody z przedłożonych przy ww. piśmie dokumentów. Pozwany nie przedstawił natomiast żadnych faktów mogących podważyć twierdzenia strony powodowej, ograniczają się w zasadzie do prostego zaprzeczenia okolicznościom podawanym przez stronę powodową.

Nie sposób w takiej sytuacji uwierzyć twierdzeniom pozwanego, że nie dokonał on wszystkich czynności związanych z zaciągnięciem u strony powodowej pożyczki z dnia 22.07.2015 r. Sugerowanie w takiej sytuacji oszustwa internetowego (na poparcie czego pozwany przedkładał artykuły internetowe nie mające żadnego faktycznego związku z niniejszą sprawą) jest sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, zwłaszcza że pozwany nie twierdził nawet by podejmował jakiegokolwiek kroki, w szczególności prawne, by ścigać ewentualnych oszustów, którzy mieliby – jak się wydaje - zaciągnąć na jego rachunek zobowiązanie pożyczki i zagarnąć otrzymane w ten sposób od strony powodowej środki pieniężne. Niczego nie dowodzi też odmiennosc rachunków bankowych, z których dokonano weryfikacji osoby pozwanego wobec strony powodowej i na który wpływa jego wynagrodzenie od pracodawcy, jako że powszechnie wiadomym jest, iż ta sama osoba może posiadać więcej niż jeden rachunek bankowy, a ponadto już uprzednio pozwany posługiwał się wobec strony powodowej tymi samymi rachunkami, przy zawieraniu i spłacie poprzedniej pożyczki zaciągniętej u strony powodowej.

Zgodzić się też należy ze stroną powodową, że nie ujawniły się żadne okoliczności wskazujące na sprzeczność zawartej umowy pożyczki z wymogami ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim, w szczególności z art. 13 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy.

Nie sposób też w ocenie Sądu twierdzić, że ma w niniejszej sprawie zastosowanie art. 5 Kc jako że dochodzenie przez stronę powodową swojego roszczenia stanowi nadużycie prawa w rozumieniu ww. przepisu, w kontekście tzw. rzeczywistego rocznego oprocentowania pożyczki wynoszącego ponad 1000 %. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z zawartą umową pożyczka udzielona pozwanemu nie była oprocentowana, a jedynym kosztem dla pozwanego, była prowizja, określona w sposób jednoznaczny kwotowo w regulaminie pożyczki, której wysokość nie była sprzeczna z obowiązującymi przepisami prawa w momencie zawierania umowy pożyczki z 22.07.2015 r., a która mieści się w dopuszczalnej wysokości prowizji również w obecnie obowiązującym stanie prawnym. tzw. rzeczywista roczna stopa oprocentowania ((...)) określona w ww. ustawie o kredycie konsumenckim nie może być utożsamiana z nominalnym oprocentowaniem pożyczki, z uwagi na zupełnie innym mechanizm jej obliczania. Mając na uwadze ryzyko finansowe przedsiębiorcy, polegające na udzielaniu pożyczek przez internet i realnym niebezpieczeństwie braku ich spłaty (jak w niniejszej sprawie), brak nominalnego oprocentowania pożyczki z dnia 22.07.2015 r. oraz brak innych kosztów udzielenia tej pożyczki, nie sposób uznać by stopa prowizji od udzielenia tej pożyczki pozwanemu była rażąco wygórowana, lichwiarska a przez to stanowiąca nadużycie prawa w rozumieniu art. 5 Kc.

Z uwagi na powyższe powództwo ulegało uwzględnieniu do łącznej kwoty 1.056 zł, na którą składa się kwota udzielonej pozwanemu pożyczki oraz należnej stronie powodowej prowizji od jej udzielenia. O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 w zw. z art. 359 § 1 Kc, jako że odsetki żądane przez stronę powodową również obecnie mieszczą się w wysokości wyznaczonej art. 359 § 2¹ Kc.

Natomiast powództwo ulegało oddaleniu co do tzw. opłat za monity w łącznej kwocie 50 zł, dochodzonej w ramach kwoty głównej 1.106 zł. Pozwany zaprzeczając bowiem twierdzeniom pozwu zaprzeczył też, by takie monity były przez stronę powodową wystosowywane do niego, a strona powodowa nie wykazała tej okoliczności, wbrew obowiązкови z art. 6 Kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 Kpc obciążając kosztami postępowania pozwanego, mając na uwadze że powództwo okazało się zasadne w znacznej mierze (prawie w całości). Zasądzona od pozwanego na rzecz strony powodowej kwota 30 zł stanowi celowe w rozumieniu art. 98 § 1 i 2 Kpc koszty procesu poniesione przez stronę powodową, sprowadzające się w niniejszej sprawie uiszczonej opłaty od pozwu.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.